

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Изх. N 430
дата - 4 JUN 2018

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НСТС –
Г-Н ВАЛЕРИ СИМЕОНОВ

СТ А Н О В И Щ Е

на БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: ПРОЕКТ НА ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИ
СЪВЕТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
НАРЕДБАТА ЗА РАБОТНОТО ВРЕМЕ, ПОЧИВКИТЕ
И ОТПУСКИТЕ

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Българската търговско-промишлена палата (БТПП) принципно подкрепя посочения по-горе проект, включващ промени в нормативната уредба относно сумираното изчисляване на работното време и относно ползване на отпуски за осиновени деца:

1. Промените в частта за сумираното изчисляване на работното време до голяма степен съответстват на представените от БТПП предложения на нейни членове.

2. Независимо от гореизложеното БТПП отново предлага да се направят промени в чл. 142 от Кодекса на труда, като разпоредбата предостави законова делегация на Министерски съвет да детайлизира в наредба режима за сумирано изчисляване на работното време.

Това предложение на БТПП се обосновава от съображението, че в сега действащия Кодекс на труда не е налице такава законова делегация (по мотивите, изложени в приложение към настоящото), поради което е незаконно регламентирането в наредба на сумирането изчисляване на работното време.

3. БТПП предлага да бъде променен § 27 от Заключителните разпоредби на постановлението, като се отложи датата на влизане в сила на постановлението.

Мотиви:

Крайният срок за обществено обсъждане на постановлението е 21 юни, поради което е очевидно, че е много малка възможността обсъжданото постановление да се публикува в „Държавен вестник“ преди 01.07.2018 г. Ето защо, ако датата на влизане в сила на постановлението остане 01.07.2018 г., то постановлението ще влезе в сила с обратна сила, което за настоящия случай не е оправдано.

Приложение: по текста

С уважение,

Цв. Симеонов
председател на БТПП

приложение

Не е налице законова делегация (в Кодекса на труда), която да оправомощава орган на изпълнителната власт да „доуреди“ в наредба законовите изисквания, регламентиращи сумираното изчисляване на работното време. От тази гледна точка биха били недействителни (като противоречащи на Кодекса на труда) всички подзаконови разпоредби, нормиращи сумираното изчисляване на работното време.

Срещу изложената по-горе позиция бяха направени възражения от представителите на МТСП, които се позоваха на § 121 от Преходните и заключителни разпоредби на Кодекса на труда (ПЗР на КТ). Цитираният текст не представлява законова делегация за нормиране в подзаконов нормативен акт на сумираното изчисляване на работното време - § 121 разпорежда, че предвидените в Кодекса подзаконови актове се издават от Министерския съвет, доколкото друго не е предвидено в Кодекса на труда:

Буквалното и смислово тълкуване на разпоредбата на § 121 от ПЗР на КТ не налага извод за законова делегация, поради следните съображения:

а) Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. С други думи Наредбата може да нормира само прилагането на отделни законови разпоредби (подразделения) и то ако има изрично оправомощаване (делегация) за това в законовата разпоредба.

Такива са разпоредбите на чл. 139, ал. 5, чл. 155, ал. 5, чл. 163, ал. 16, чл. 167а, ал. 9 от Кодекса на труда (вж. § 6 от ПЗР на Наредбата).

б) В разпоредбата на § 121 от ПЗР на КТ не е налице изрично оправомощаване на Мин. съвет да регламентира в наредба сумираното изчисляване на работното време. Нормата на § 121 е обща и нейното тълкуване не налага друг извод, освен този, че когато Кодекса на труда не е нормирано друго по отношение на органа, който да издава предвидените (но забележете

– само предвидените!) в Кодекса подзаконови актове, то този орган е Мин. съвет.

В Кодекса на труда са налице такива разпоредби – напр. чл. 107л, ал. 6, където е предвидено издаването на подзаконов акт, но не е посочен органът, който да го издава.

в) Освен преждеизложените аргументи § 121 от ПЗР на КТ не предоставя законова делегация на Министерски съвет да урежда в подзаконови актове всички нормирани в КТ правоотношения и защото:

- това противоречи на чл. 7, ал. 2 от ЗНА, който изисква изрично оправомощаване за издаване на наредба по конкретни законови разпоредби (или по отделни раздели, глави на закона);
- нормата на § 121 от ПЗР на КТ обезсмисля (най-малко не може да обясни) наличието на всички съществуващи изрични законови делегации, регламентирани в Кодекса на труда (чл. чл. 107а, ал.10, 120, ал. 5, 121, ал. 8, 137, ал. 2, 156, ал. 2, 163, ал. 16 и мн. др.).

г) Фактът, че в действаща подзаконова нормативна уредба има регламентация на сумираното изчисляване на работното време (въпреки липсата на законова делегация) по никакъв начин не означава, че тази практика е законова и нещо повече - че следва да бъде продължавана.

д) Фактът, че въпросната Наредба е с необосновано „широко“ наименование, също не е легално основание за уреждане на сумираното изчисляване на работното време в този подзаконов нормативен акт.